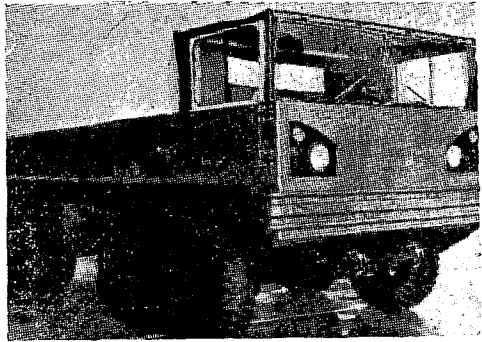

חידושי נשק וטכניקה

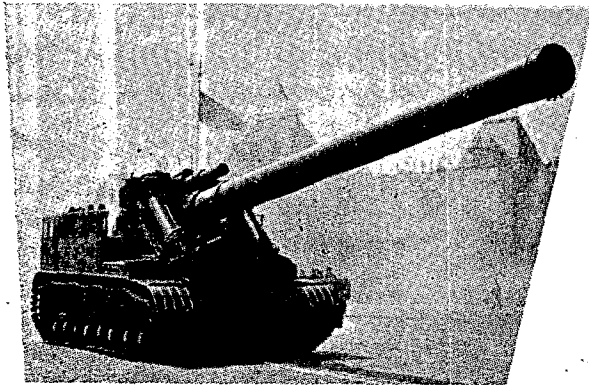
„דור חדש“ בתובלה צבאית

משפחת-המשאיות החדשה שפותחה בשביל צבא ארה"ב ע"י מפעלי קרייזלר — מיחסים לה יכולת לסלטל משקל רב הרבה יותר לכל כוח-סוס ממה שהיה בכוח קודמותיה לעשות. עניין לנו כאן עם רכב 8x8 הירוש עתה את מקום ה-6x6 הנודעים ממלחמת העולם השנייה ומקוריאה. הרכב XM-410 שבתצולם — הוא המשאית ה"בינונית" שבמשפחה זו. כושר-המשא שלו עולה ב-30% על זה של משאית 2½ טון אותה יחליף, ומספר-הקילומטרים שלו ליחידת-דלק נתונה — עולה על זה של ההיא ב-50%. מתלה נפרד לכל גלגל וגלגל משיג ביידות מוגברת. המנועים יצחו לפעולה יעילה תוך שי-מוש בסוגי-דלק שונים: — בנזין, סולר או נפט.

תותח גרעיני מתנייע

התותח „מעל-לכבד“ הסוביטי המתנייע, אשר נראה במצעד האחד במאי במוסקבה ב„כוכר-האדומה“, (שהרי בניני „חנות הכל-בו“ הענקית, בת כ-100 שנים, בולטים בתצולם מאחרי התותח) מצרף בתוכו, כנראה, מספר

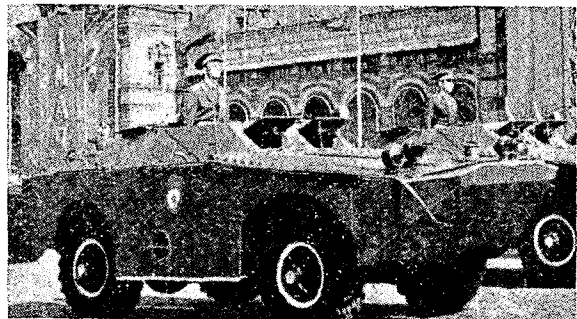

תכונות חיוניות. קוטר הרב (מעריכים — כ-300 מ"מ) מאפשר לו ללא-ספק לירות פגזים אדירים, הנושאים מטען-אטומי. בציוד עם אורך-קנהו (ובר-דאי — גם עם סוגי חומר-נפץ הודף מיוחדים) מאפשר לו הר-בר השגת טווחים גדולים ביותר; רכבו ודאי שמקנה לו ניידות וכושר-מטבר גדולים — הגם שיתכן ולא מהירות רבה ביותר. והרושם התיצוני הנו, כי מבנהו הכללי של הכלי אמר-נמ מגושם במקצת, אך הנו כנראה, מוצק ושימושי.

רכב-סיוור חוצה נהרות

לצרכיה של הלוחמה החדשה (מהירות וריזות מובהקות, ויכולת לנוע ללא-עיכובים — וביחוד אצל הגייסות הקדמיים) — וכן לתנאייה של זירת-אירופה (שפע נהרות בינוניים וקטנים, ונחלים לרוב) — אופיני הדגש

אשר שמים עתה הכוחות הסובייטיים (אך גם האחרים) בהקניית יכולת „אמפיבית“ ליחידות ממוכנות וממונעות; ומעל-לכל — ליחידות סיוור. אחד הגילויים למגמה זו — רכב-סיוור הסוביטי המודגם בתצולם. כל-ידי-רכב זה הנו אמנם קל-שריון; אך, נוסף על מהירותו, מונחת אהת מתכונותיו העיקריות בכושרו לחצות נחלים.

מרגמה אטומית — נשק גדורו

מזה כמה שנים החלו להתפרסם מעל דפי "מערכות" ידיעות (תחילה — רמזים ושמועות) על טיפוחם המתקדם והולך של כליזין אטומיים, "זעוריים" — או, בלשון המקובלת בארצות-המערב, "נמוכיינוב" — לצורך המלומות ביריב בטוחים קצרים-למדי ותוך גרימת פגיעות בודדות מוגבלות-יחסית. אשתקד לבשו יריי עות'רמזים אלה (בהן דובר על מרגמות, ואפילו רי"מזום, "אטומיים") שם מפורש: "דייווי קרוקאט", על שם אותו דויד קרוקאט, שנתפרסם כגיבור מלחמותיה של טקסאס הפרועה מלפני כ־120 שנה — ושהוא שם למרגמה בעלת "כושר למטען-גרעיני", אשר טופחה בצבא ארה"ב. והנה, לפנינו תצלום של אותו יצור-פלא. אין זה אלא אחד משני הדגמים השונים שבתכנית-הייצור; ואת "מערכת-הזינוק" כולה (הכלי יחד עם כל אבזרי התצפית, המזיזה והכיוון שלו) של הכבד שבהם ניתן להרכיב על גבי גיפ, או "פרדימכני" או

נושא-גיטות משורין. לעומת זאת, את הדגם הקל יותר אפשר לטלטל בטלתייד, והוא מופעל מעל פנחלת-רגלי מימדיו ומשקלו המדויקים של "ראשה-המחץ" הנורה מתוך מרגמה זו — וכן סוגי-הפגיעה הנגרמים על ידו, מידתם וטוחותם — מוסיפים להיות שמורים בסוד; אך ידוע כי טוחת-הפגיעה הנו כזה שהגייסות המפעילים כלי זה, וכן הכוחות הסמוכים של צדדים, אינם עלולים להסתכן, בייצורו של "דייווי" עמדו לפתוח ב־1961, במלוא-הקיסור".

"כלי-הסער הבינוני"

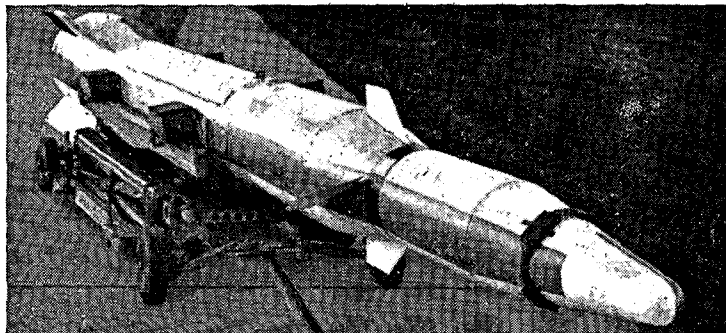
אחרת במקצת מכפי שהוצג ב"מערכות" לראשונה (חוב"קכ"ז, עמ' 77) נראה "כלי-הסער הבינוני" החדש, בן 90 המ"מ, הניתן לירי מן-הכתף. א-רתיעתו של הכלי מושגת ע"י פליטת הגזים, שמתהווים עם היריה, דרך מפלט-אחורי — אלא שככלי זה נעדרת ההתרחבות הבלוטת של הכלי בחלקן

האחורי, האופיינית לקנים-ללא-רתע. על אף העובדה כי הקליע חלול-המטען שלו שוקל ארבעה ק"ג — מציינים כי "מהירות-הלוע שלו פחותה מזו הנוצרת עם ירי-תאקדח". פיתוחו של "כלי-סער" זה — המכפיל את טוחת-פעולתו הניש של חיל-הרגלים, ביחידות-המשנה הקטנות שלו (וכנראה — גם את מחץ-פעולתו) — הצריך מאמץ מתואם של שבעה גורמים (מפעלים, מכונים ומוסדות) ברחבי ארה"ב וקנדה.

הטיל אויר-קרקע שבאופק

הטיל-הכליטי משוגר-המטוס "SKY-BOLT" ("בוקרקייע"), האמריקאי, בא כנראה כמעין "תחליף" לטייל קרקע-קרקע ה"ביוריבשתיים". מנועו הדו-שלבי, המופעל ע"י חומר מוצק, מקנה לו את טוחו — שטרם נודע-ברבים בדיוק — כ־1800 עד לכ־3700 ק"מ. הופעתו עשויה אולי לגרום "לתחיה" בתכניות ייצורם

של מפציצים מהירי-חזישים-ביותר (כגון ה-B-70 האמריקאי), אשר עמדו לכאורה לפני "הקפאה", עקב הנטיה לעבור לשימוש בטיי-ליט-בליסטיים קרקע-קרקע (לשוחי-ביניים) ו"ביוריבשתיים". (ראה גם "הדים" בעמ' 38).